

Pacifisme
Militærnægtelse
Civilulydighed
Ikkevold
Freds- og
Konfliktløsning

INDHOLD

FN-forbud mod a-våben træder snart i kraft..... 2

FNs traktat er nu ratificeret i 50 lande, og træder derfor i kraft den 22. januar 2021.

Hop på – trods træg start for Borgerforslaget! 3

En mulig debat i Folketinget får ikke kvikt Danmark tilsluttet atomtraktat, men kan starte processen.

Tysklands luftvåben træner atomkrig 4

Selvfølgelig trænes der. Det nye er at de store medier denne gang skriver om øvelsen.

Civilregionernes Hygiejniske Beredskab..... 5

I slutningen af 1970erne udpegede alle kommuner områder til atomkrigens forventede massegrave.

Klø til NATO for militærbedrag 6

Danmark burde presse NATO til at følge dets erklærede formål: At bilægge strid ved fredelige midler!

Hundrede sten for fred 7

Svensk stenhugger hugger ordene Aldrig Mere Krig i sten på alverdens sprog.

Konstruktiv ikkevoldskamp skaber alternativer 8

Større fokus på allerede nu at etablere de institutioner, man forestiller sig skal styre i fremtiden.

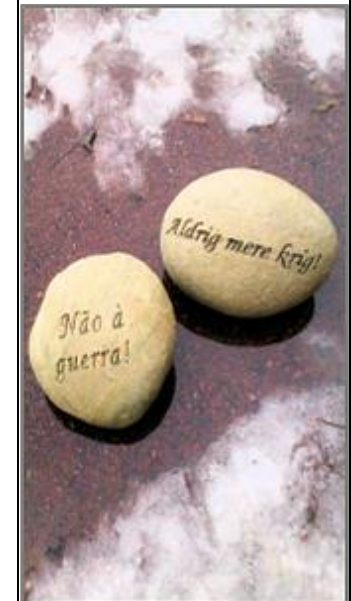
Christian Friis Bach hædret for hjælp til krigsramte ..10

Projektet Warfair hjælper krigs- og konfliktramte lande til at afsætte varer.

Krig er en tværpolitisk indsats i USA 11

Græsroddernes kamp for retfærdighed og fred er vigtigere end Det Hvide Hus.

... *samt meget andet godt og fredeligt.*

Fredens
budskab
mejslet i
100 sten

FN-FORBUD MOD A-VÅBEN TRÆDER SNART I KRAFT

Af Tue Magnussen – cand.mag.

Den 24. oktober var det 75 år siden, at FN blev grundlagt. En fødselsdag, der ligesom årets generalforsamling måtte nedtones på grund af den globale coronasmitte, som har svækket det internationale samarbejde. Nok blev dagen næsten fortiet blandt andet i dansk sammenhæng, men alligevel var der ”et lille lys i mørket”, da FN få timer før midnat kunne meddele, at Honduras – som land nr. 50 – havde ratificeret FNs traktat om forbud mod atomvåben. Dermed blev Honduras udslagsgivende for, at traktaten kan træde i kraft 90 dage senere – den 22. januar 2021.

FNs start og spørgsmålet om atomvåben er tæt forbundne. Kort tid før FNs officielle oprettelse sprængte USA den 6. august 1945 den første atombombe over den japanske by Hiroshima og to dage efter – 8. august – yderligere en over Nagasaki – begge med katastrofal effekt på op imod en kvart million døde og meget alvorlige miljøødelæggelser.

I dag har Rusland, USA, Storbritannien, Frankrig, Kina, Indien, Pakistan, Israel og Nordkorea atomvåben. Siden 1945 er der foretaget mere end 2000 prøvesprængninger, og atomvåbenlandene råder over omkring 15.000 atomsprængladninger – nok til at ødelægge alle større byer og gøre kloden ubeboelig på grund af radioaktiv stråling.

Derfor er det naturligt, at FN gennem årene ofte er gået i spidsen for kampen mod atomvåben og global nedrustning. Trods undermineringen af internationale konventioner og aftaler, samt presset på menneskerettigheder i kølvandet på terrorangrebet den 11. september 2001 og senest med Trumps indtog i det Hvide Hus i 2016, vedtog 122 lande – to tredjedele af FNs medlemslande – den 7. juli 2017 teksten til en ny traktat om forbud mod atomvåben. Aftalen forbyder udvikling, test, produktion, lagring, overførsel, brug eller trussel om brug af atomvåben.

I de seneste tre år er antallet af lande, der har underskrevet og ratificeret traktaten gradvist vokset. Med ratifikation af traktaten fra især en række mindre lande i den 3. verden afspejler det, at ønsket om nedrustning og forbud mod atomvåben i høj grad er ”et råb fra syd” mod de ni atomvåben-besiddende lande, som sammen med bl.a. NATO-landene udmærkede sig ved deres fravær under såvel forhandlingen som vedtagelsen af traktatteksten i 2017.

Medvirkende til, at det er lykkedes relativt hurtigt trods blandt andet Trump-administrationens aktive forsøg på at fjerne opbakning og støtte til traktaten at få 50 lande til at ratificere traktaten, er organisationen *International Campaign to Abolish Nuclear Weapons* (ICAN), som i 2017 lidt overraskende blev tildelt Nobels fredspris.

ICAN har som international fredsorganisation formået at mobilisere græsrodder, politiske partier, fagbevægelse, kirkelige kredse og mange andre globalt i et fælles pres på verdens stater for i første omgang at underskrive og siden ratificere traktaten. Da ICAN i 2017 fik Nobels fredspris havde kun tre lande ratificeret. Derfor kan organisationen med rette nu udmelde, at de 50 opnåede ratifikationer

ikke alene er nødvendige for at sikre traktatens ikrafttræden, men tillige udgør ”en historisk milepæl i kampen for en atomvåbenfri verden”.

I Danmark er processen fra traktatens start til dens snarlige ikrafttræden i nogen grad gået under radaren. Det skyldes overvejende, at den danske regering boykottede forhandlingerne omkring traktatens formulering efter amerikansk pres gennem NATO, og at regeringsskiftet fra Lars Løkke til Mette Frederiksen ikke har medført en ændret udenrigs- og sikkerhedspolitisk kurs trods de nylige udmeldinger fra udenrigsminister Jeppe Kofod (S) om at basere udenrigspolitikken på socialdemokratiske værdier. Det såkaldte forståelsespapir mellem Enhedslisten, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet burde have markeret, at Danmark vil fremme nedrustning af atomvåben ved at tilslutte sig og ratificere FNs traktat om forbud mod atomvåben.

Danmark har tidligere støttet processer, der gennem FN-traktater kan fremme Folkeretten for eksempel FNs konvention mod tortur, hvor Danmarks ratifikation i 1987 blev udslagsgivende for konventionens ikrafttræden. Men de seneste regerings svigt i forhold til en aktiv dansk indsats for forbud mod atomvåben har til gengæld givet startskuddet til, at forskellige danske fredsgrupper er fundet sammen om kampagnen *FORBYD ATOMVÅBEN* og et borgerforslag, om at regering og folketing skal tilslutte sig FN-traktaten.

Tilslutning fra 50.000 personer med dansk stemmeret er nødvendigt for, at forslaget kan blive fremsat i Folketinget og derved bryde tavsheden, når politi-

kerne på den måde bliver tvunget til at tage stilling. Underskriftindsamlingen udløber den 20. januar 2021 – to dage før traktaten træder i kraft. Hidtil har kun et par tusind skrevet under. Og nok har corona-smitten forhindret møder og besværliggjort aktiviteter på gader og stræder, men den rungende tavshed i danske aviser og medier er nok den vigtigste grund til, at kampagnen og underskriftindsamlingen til borgerforslaget endnu ikke har fået større opbakning.

Den danske regering bør bruge 75-året til at meddele, at Danmark vil fremme nedrustning af atomvåben ved at tilslutte sig og ratificere FNs traktat om forbud mod atomvåben. Måske kan Danmark derved igen blive et foregangsland i arbejdet for fremme af menneskerettigheder ved at forbyde og destruere atomvåben. Men alt tyder på, at initiativet skal komme nedefra. En underskrift på borgerforslaget er derfor et vigtigt bidrag til en atomvåbenfri verden.

Atomvaabenforbud.nu/borgerforslaget

HOP PÅ – TRODS TRÆG START FOR BORGERFORSLAGET!

Af *Palle Bendsen* – fra *FORBYD ATOMVÅBEN*

Borgerforslaget om, at Danmark skal tilslutte sig FNs traktat om forbud mod atomvåben, har ikke hidtil haft heldet med sig. Det har mange forklaringer. En af dem er, at organisationer som Røde Kors og Greenpeace, der i mange andre lande er ICAN-partnere og en del af kampagnen, ikke har villet være med i Danmark.

Desuden har medierne været ret uvillige til at bringe noget om kampagnen. Når vi har været på gaden og talt med folk om at støtte borgerforslaget, har der typisk været to reaktioner: 1) *Er Danmark ikke med allerede?* 2) *Jeg kan ikke overkomme at forholde mig til flere trusler.*

Vi har henvendt os til folketingsmedlemmer og medlemmer af Europa-Parlamentet: radiotavshed. Vi tænkte, at efter succesen med borgerforslaget om klimaloven, der fik 60.000 støtter på fjorten dage, så ville vi også kunne nå 50.000 på seks måneder. Vi skyndte os i foråret for at have borgerforslaget parat til Klimapåskemarchen. Men den blev aflyst ligesom mange andre store arrangementer som f.eks. Folkemødet.

Vi besluttede så at vente til Hiroshimadagen den 6. august, 75-årsdagen. Vi skrev et kronikforslag til Politiken. De valgte i stedet at bringe en kronik fra Jeppe Kofod, som havde mange gode takter, men ikke nævnte TPNW overhovedet – ej heller at Danmark havde søgt at forhindre forhandlingerne om traktaten og boykottet afstemningen. Alligevel mente kronikredaktøren, at avisen havde gjort sit til at højtideligholde 75-året for atombomberne over Japan.

Vi har hele tiden været klar over, at en debat i Folketinget (som i princippet er det et borgerforslag kan opnå) ikke vil flytte regeringen/et flertal i Folketin-

get til at tilslutte sig TPNW. Men vi har set det som et element i en længere indsats for at få en bred debat i Danmark om faren for atomkrig. Man skal jo være over 50 for at have fulgt debatten om atomvåben i 1980'erne.

Internationalt er der et stort momentum for traktaten. ICAN regner med, at den kan få en lignende effekt som traktaterne mod kemiske og biologiske våben og mod landminer.

Lande der har atomvåben eller lader sig beskytte af atomvåben vil blive stigmatiseret og industrier, der leverer komponenter til atomvåben vil blive udsat for at institutionelle investorer trækker deres kapital ud. Vi kan gå fra at appellere til regeringerne med moralske argumenter til at påpege, at deres sikkerhedspolitik er i strid med folkeretten.

Selv om vi skulle lykkes med en god slutspurt, er der fortsat langt op til de krævede 50.000 støtter – men det skal endelig ikke afholde jer fra at samle støtter, eller blot selv at støtte!

Borgerforslag.dk/se-og-stoet-forslag/?Id=FT-05087

FORTSAT INGEN PENGE TIL FREDS- OG KONFLIKTFORSKNING...

Regeringen har just indgået forlig med Folketingets partier om ”Fordeling af forskningsreserven”, en samlet bevilling på små tre milliarder.

Her ville det have været oplagt at få løst den socialdemokratiske regerings forglemelse af freds- og konfliktforskningen, men det blev der end ikke sat småpenge af til.

Efter aftalen kom Enhedslisten til voldsomt at oversælge resultatet ved at annoncere, at

forliget indeholdt ”vigtige initiativer om freds- og konfliktforskning”. Det fik sat håbet op hos fredsfolk, men intet blev trods ELs optimisme skrevet med ned på aftalens papir.

Men det luner da altid lidt at høre Christian Juhl (EL) kæmpe for projektet, omend i en helt anden debat, nemlig om udenrigsministerens redegørelse om samarbejdet i Arktis: ”Jeg har brugt de her mikrofoner og den her talerstol til temmelig mange gange at sige, at vores kapacitet på fredsforskning og konfliktløsning er alt, alt for svag.”

.tom

TYSKLANDS LUFTVÅBEN TRÆNER ATOMKRIG

Af Tom Vilmer Paamand

Denne alarmerende overskrift er fra det officielle tyske presseagentur DPA, selvom den slags fakta normalt kun findes tilsvarende ufortyndet i russiske Sputnik News – omend der meget mere bombastisk og med færre forbehold.

Og selvfølgelig trænes der regelmæssigt i brugen – det nye er at de store medier både skriver om øvelsen og dens ”mulige” formål, samt om den ”sandsynlige” placering af Tysklands lagre med atombomber.

Historien er altså begge steder, at det tyske luftvåben træner sammen med diverse NATO-partnere i at gå i krig med atombomber, i en hemmelig øvelse kaldet *Steadfast Noon*. Det er træning i hvordan man transporterer amerikanske atomvåben ud fra deres underjordiske lagre i Tyskland, monterer dem på kampfly og så går kampklare i luften.

Ruslands forsvarsministerium har beklaget øvelsen til den tyske ambassades forsvarsattaché, og mener Tysklands deltagelse i denne NATO-øvelse om taktiske atomvåben er en overtrædelse af ikke-spredningstraktaten NPT, og øger spændingen i Europa.

USAs udstationerede taktiske amerikanske atomvåben i Vesteuropa er nu af typen B61, der er ved at blive moderniseret, og som der er omkring 180 af. I Tyskland er de lagret på en base i Rheinland-Pfalz, omkring 700 km syd for Danmark. Herfra er de beregnet til at blive kastet af tyske Tornado kampfly, men under øvelse bruges normalt attrapper for atombomberne.

Nuclear Sharing er NATOs politik for atomafskrækkelse, der foreskriver at indblandede lande selv skal være involveret i affyring af atomvåben, når disse skal anvendes. Yderligere amerikanske atomvåben opbevares i Belgien, Holland, Italien og Tyrkiet – og kampfly fra de første tre nævnte lande flyver derfor med i den aktuelle øvelse. Tyrkiet er pt ude i kulden.

Meget aktuelt har Greenpeace i Tyskland netop udgivet rapporten *Kernwaffen in Deutschland*. Her sætter organisationen fokus på, at de tyske kampfly maksimalt kan flyve små 1400 km, og dermed stort set kun vil kunne nå ud til at atombombe mål i NATO-lande, hvis ikke de tankes op undervejs – hvilket en krigssituation vil gøre besværligt. Atomvåbnene i Tyskland er med deres kampfly altså bedre egnet til overraskelsesangreb, end til forsvar.

Også danske piloter blev i årtiet trænet i at affyre atomvåben. Fra 60erne og op til slutningen på den (forrige) Kolde Krig lå atombevæbnede missiler klar i Tyskland ved grænsen til Danmark. Herfra skulle de i krisetid flyttes til specielt udrustede depoter på de danske flybaser, hvor kampflyene og deres veltrænede piloter stod klar til så at kaste atombomberne – også mod danske mål. De nye danske F35 kampfly er udstyret til samme opgave.

De danske piloter var uddannet i brug af atomvåben dels på en *Special Weapons School* i USA, dels på den tilsvarende danske ABC-skole. Denne ret offentlige hemmelighed blev uafbrudt løgnagtigt bortforklaret, fx i 1985 af forsvarsminister Hans Engell – ligesom den slags altså fortsat er ”hemmeligt” i Tyskland og hos de andre NATO-lande med atombomber klar på lager. ☒

FREMragende PROJEKT FIK NOBELS FREDSPRIS, MEN...

Alfred Nobel ønskede med sin testamenteriske gave at give en ”prisbelønning åt dem, som under det förlupne året hafva gjort menskligheten den största nytta”. Heriblandt den velkendte fredspris ”åt den som har verkat mest eller best för folkens förbrödande och afskaffande eller minskning af stående armeer samt bildande och spridande af fredskongresser”.

Men Nobels fredspris for 2020 gik i stedet til FN's (i alle andre sammenhænge fremragende) Verdensfødevareprogram (WFP), for ”bestræbelserne på at bekæmpe sult, bidraget til at forbedre forholdene for fred i konfliktramte områder og for at fungere som en drivende kraft i bestræbelserne på at forhindre, at sult bruges som våben i krig og konflikt”.

Organisationens nordiske direktør gør en god indsats for at trække FN-programmet ind i prisens målgruppe: ”Konflikter fører til sult. Det er en kendsgerning. Men det, der er knap så kendt er, hvordan sult fører til konflikt. Når folk ikke har mulighed for at spise sig mætte, kan det bidrage til at skabe spændinger, ustabilitet og konflikt.”

Den norske advokat Fredrik Heffermehl har skrevet adskillige gode bøger om, hvorledes kun få af de uddelte priser følger Nobels testamenteriske fredspris. Han udtaler om den seneste uddeling, at Nobelkomitéen nu igen kun behandler vilkårlige aspekter af krigsproblemet, og ikke dens grundlæggende årsager, som Nobel ellers ønskede det. .tom

CIVILREGIONERNES HYGIEJNISCHE BEREDSKAB

Af Tom Vilmer Paamand

I disse dage handler ordet massegrav ikke om krigsforbrydelser i fjerne lande, men om pelsdyr. Mink avles for at blive dræbt og svøbt om rige mennesker, men coronaen fik regeringen til at forlange en **rigeligt** hurtig **aflivning** af millioner af mink i Danmark.

Tonsvis af døde dyr fik pludselig embedsværket sat på kreativt arbejde med logistikken omkring henrettelser i stor skala, transport af lig samt massegrave til ligbunkerne - og overraskende nok også **soldater** til overvågning. Metodikken fik nogle af minkavlernes støtter til at drage grove **paralleller** til nazi-tiden, men Danmark har selv i nyere tid planlagt massegrave i denne størrelsesorden – til menneskekroppe.

I slutningen af 1970erne blev alle kommuner nemlig pålagt at udpege områder til de forventede massebegravelse, som en atomkrig ville medføre. Rettidig omhu, for Den Kolde Krig var på sit højeste, og atomraketterne stod kampklare i Sovjet og USA - alle ventede blot med tilbageholdt åndedræt på at ulykken skete. Diverse ministerier etablerede derfor hvad der med bevidst abstrakt sprogbrug blev kaldt *Civilregionernes Hygiejniske Beredskab*.

Ordene dækkede over et akut behov for at få placeret mindst 300 nødbegravelsespladser på landkortet. Vel at mærke ikke som en øvelse, for som det blev **uddybet**, skulle det være pladser, der *kan anvendes til virkelige massebegravelse i krigssituationer*.

Lige som med de aktuelle massegrave, var der mange hensyn. Først og fremmest risikoen for grundvandsforurening – også med radioaktive materialer. En anden vigtig detalje var gode tilkørselsmuligheder. Naturligvis var DSB involveret, for togtransport har altid været en effektiv del af masseudryddelser.

Landets dygtige embedsfolk blev sat på opgaven, der trods omfanget blev søgt gennemført diskret. Men med tusinder af involverede, var det ikke muligt. Der kom alligevel store **overskrifter** i landets aviser, presset frem af **nævenyttige** fredsfolk, der mente energien burde bruges på at afværge atomkrig, ikke på at planlægge livet efter ragnarok.

I dag er tusinder af affyringsklare atomvåben fortsat klar til krig, men de aktuelle ligbunker er heldigvis kun døde mink, og de er ikke endt i koldkrigens nødgrave. I stedet ligger de og **stinker** bag hegnet på diverse militære anlæg. Beredskabsstyrelsen har nemlig **ikke** længere overblik over landets potentielle massegrave. Her i nutiden er vore skiftende regeringer holdt op med at planlægge dybe huller til krigens dræbte på Danmarkskortet, og gør heller intet aktivt for at stoppe atomkrigen. I stedet er den slidte **parole** fortsat, at *Danmark er med i NATO, og så længe der findes kernevåben, skal og vil NATO vedblive med at være en nuklear alliance.* ☐

FOLKEPRES SKABTE ETISCHE INVESTERINGER

Alle investeringsselskaber tilbyder i dag mulighed for specificerede etiske fravalg, mere eller mindre **halvhjertet**. Hvilke investeringer de selv vælger, eller giver kunder mulighed for til- eller fravalg af, følger efterhånden ret ens ofte internationale **normer** – investeringsselskaber tænker sjældent selvstændigt.

Udover græsrodsagtige selskaber var pensionskasserne de første store, der blandede etik i investeringer – efter **pres** fra gode aktivister. Mange mennesker er nemlig medejere gennem a-kasserne. Pensionskassernes etiske lister er et af de ret få tilfælde, hvor presset **nedefra** har medført det kvantespring, at såkaldt *ansvarlige investeringer* nu kan trumfe et blindt fokus på økonomisk udbytte.

Sampension har just offentliggjort en fin liste over deres 177 fravalg, der kan bruges som eksempel på omfang og begrundelser. I og med det er nyligt fravalgte, demonstrerer listen også hvem Sampension og alle kollegaerne tidligere **gladeligt** støttede med deres investeringer. Langt de fleste investeringer er sorteret fra af *Klimahensyn*. 57 er i gruppen for *Våben, Menneskeret og Sanktioner*. Desværre ikke *Våben* i bred forstand, men snævret ind til *Kontroversielle våben* – samt særskilt for *Atomvåben, Klyngevåben og Landminer*.

Syv er valgt fra på grund af *Klyngevåben* og øvrige *Kontroversielle våben*. *Internationale Sanktioner* har kun ramt Rusland, mens hensyn til *Menneskerettigheder* har stoppet investering i elleve selskaber. Størst er gruppen på 29 selskaber udelukket for *Atomvåben*, de fleste fra USA. Flokken er mest velkendte gangstere, som BAE, Northrop og Lockheed. Alle er dog fortsat faste leverandører til det danske forsvar, der selv ikke er **ret bundet** af etiske bånd.

De fleste danskere har i **dag** en del af deres penge bundet i investeringer med en etisk vurdering bag. En række af normerne er baseret på FNs konventioner, som efter et folkeligt pres har gjort **atomvåben, klyngebomber og landminer** til fy-ord, som ryggesløse investorer kan udskammes for. I modsætning til de to sidstnævnte tabuer, nægter vore regeringer fortsat at deltage i fordømmelsen af atomvåben. Så vi må vist lige finde det der folkelige pres frem igen! .tom

When today, on behalf of Denmark,
I sign the North Atlantic Treaty,
I do so because it is an instrument
of peace and because it has no other
purpose than defense ...

Minister of Foreign Affairs of Denmark,
at the signing of the North Atlantic Treaty
in Washington, D.C., on April 4, 1949.

KLØ TIL NATO FOR MILITÆRBEDRAG

Af Tom Vilmer Paamand

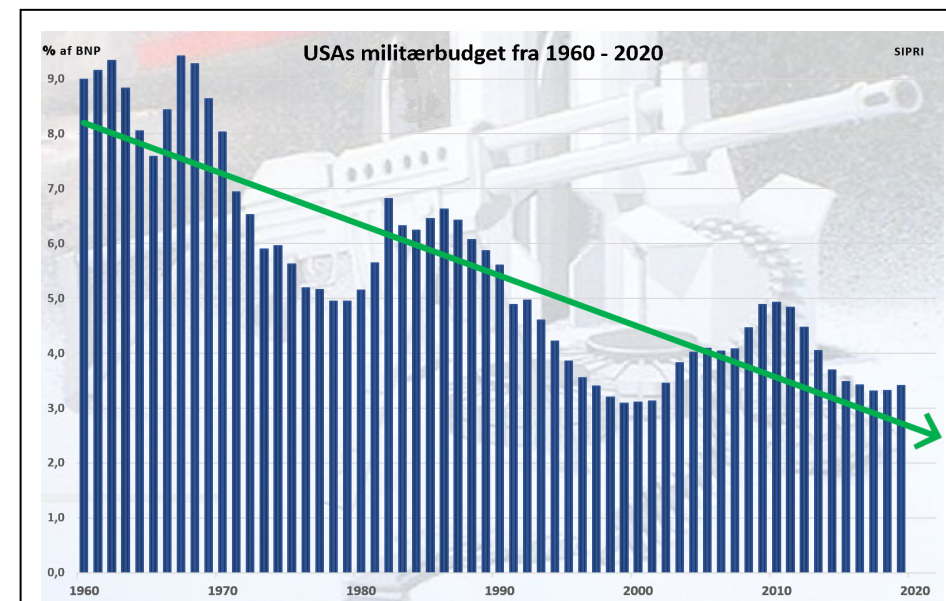
”Danmark får klø for sine militærbidrag i ny NATO-rapport”, skrev vort lands aviser. Vi fredsfolk kritiserer også Danmarks militærbidrag, men af ganske andre årsager – og NATO burde være enig i vores kritik. NATOs meget sjældent citerede formål er nemlig at ”leve i fred med alle nationer”, ”bilægge enhver international strid ved fredelige midler” og ”afstå fra trusler og magt-anvendelse”!

Organisationen havde ved sin start i 1949 meget svært ved at finde opbakning, og valgte derfor at basere sig på FNs fine målsætninger – omend praksis hurtigt viste sig at være markant anderledes. Alligevel er NATOs officielle mål fortsat de nævnte fredelige, ligesom det danske forsvar har som overordnet mål at ”forebygge konflikter og krig”. NATOs formål burde spænde ben for alle organisationens efterfølgende rent militære krav, fx om at Danmark indkøber flere og flere våben. Danmark burde derfor besvare NATOs kritik med et markant svar om hvor mange penge, vi i stedet har brugt på at bilægge strid ved fredelige midler. Og afkræve resten af NATO-landene tilsvarende fredelige opgørelser, for hvordan milliarderne brugt på militært isenkram kan leve op til NATOs erklærede fredsmål.

Ligesom med NATOs bizarre krav om procentmål, lever Danmark dog heller ikke op til NATOs citerede officielle mål om fred endnu, hvorimod især Norge ville stå flot med deres omfattende initiativer for en fredelig udvikling rundt om på kloden. Danmark har desværre masser af forspildte muligheder at genbruge eller lære af – for få årtier siden steg udviklingsbistanden mere end bevillingerne til bomber, men nu går det den gale vej igen. Den verdenskendte indsats med tusinder udsendt til FNs fredsbevarende *Blå Baretter* er afviklet,

og i stedet er Danmark blevet krigsførende i USAs skørter – oftest i samarbejde med det ene diktatur i krigen mod et andet. Danmark opruster i Arktis, våbeneksporten blomstrer og de påkrævede EU-rapporter om den er nedlagt. Og al dansk fredsforskning er afskaffet. Folketinget burde derfor presse på, for at Danmark leverer langt flottere styrkemål for en fredelig indsats, i stedet for fejlagtigt at støtte NATOs fortsatte vildeveje væk fra sin egen målsætning.

I 80erne turde modige danske politikere møde op hos NATO, der i teorien består af ligestillede medlemmer, og argumentere mod militære planer, der ville lede direkte til en altødelæggende atomkrig. Danske regeringer har ikke siden markeret selvstændige holdninger, hverken om atomvåben eller om fredsskabelse. Uanset hvordan verdens lande i øvrigt opfører sig, har de alle skrevet under på FNs 75 år gamle vision om at ”frelse kommende generationer fra krigens svøbe”. En menneskealders kriser og konflikt senere er det på høje tid at få dette gjort til virkelighed.

Danmark har siden 1989 brugt mindre på militær, end NATOs ny plan om 2% af bruttonationalproduktet. USAs tal er gigantiske, men blidere set i procent – grafen herover viser et ujævnt fald fra 9% i 1960 til 3,4% i 2019. Den grønne streg fremskriver optimistisk, at USA vil droppe under de 2% i 2027. Set fra det sidste tiår nås de 2% tidligere – men det sker (nok) ikke, for den anslåede linje er kun et skøn, og virkeligheden er ikke så simpel... Overordnet set virker fremtiden dog her mere lovende end skræmmende!

KONSTRUKTIV IKKEVOLDSKAMP SKABER ALTERNATIVER

Af Majken Jul Sørensen

I løbet af det sidste år har vi set omfattende protestbevægelser i Chile, Hviderusland, Sudan, Thailand og USA, hvor befolkningen kæmper mod racisme, valgfusk og økonomisk uretfærdighed. Selvom vedvarende protester fra store folkemængder nogle gange leder til forandring, så er magthavernes indrømmelser ofte minimale og langt fra demonstranternes krav. Tænk bare på *Fridays For Future* bevægelsen, inspireret af Greta Thunberg.

Dens krav er enkelt: ”*Lyt til videnskaben*”. Bevægelsen har mobiliseret et enormt antal deltagere og sympatisører, fået stor mediedækning og politiske ledere og berømte personer fra hele verden står i kø for at møde Thunberg. Men alligevel har de kraftfulde handlinger, som er nødvendige for at holde klimaændringerne på et minimum, glimret ved sit fravær, og klimakrisen fortsætter. Et andet eksempel er de store protester mod invasionen af Irak i 2003. Millioner af mennesker over hele verden var samlet for at protestere *inden* krigen var begyndt, men uden resultat. Til og med i revolutionære situationer, når det ser ud som om omfattende forandringer er på vej, som i Tunesien og Egypten i 2011, er forandringerne ofte kortvarige.

En vigtig årsag til at protestbevægelser ikke opnår det de vil, er at de er så fokuserede på at kræve, at *andre* skal ændre noget. Men er det ikke naivt og ineffektivt at tro, at de som har fordele af den nuværende økonomiske og politiske verdensorden frivilligt skal gå med på radikale forandringer?

Det vi behøver, er et større fokus på hvordan protester kan kombineres med aktivt at skabe alternativer.

Indenfor forskning om modstand anvender vi begrebet *konstruktiv modstand*, når mennesker forsøger at skabe det samfund de ønsker sig, uafhængigt af og i opposition til eksisterende magtstrukturer. Det er sjældent, at den slags kreative eksperimenter får lige så stor opmærksomhed som synlige og højlydte protester, men det er på ingen måde usædvanligt, at de som modsætter sig dominans og undertrykkelse prøver at etablere alternativer. Det kan handle om at mennesker skaber selvstyrende fristeder hvor de kan undslippe forfølgelse, eller på andre måder eksperimentere med nye måder at leve sammen på.

Et kendt eksempel på konstruktiv modstand forekommer i storbyer med boligmangel, når mennesker besætter tomme huse i protest mod boligspekulanternes og markedslogikkens dominans. Men besættelserne er ikke kun slagord som få lytter til, for de besatte huse bliver steder hvor mennesker kan bo. I til-læg opretter aktivisterne ofte uafhængige og selvstyrende cafeer, eller etablerer andre muligheder for at mennesker kan mødes. Et andet eksempel på konstruktiv modstand, som mange kender fra deres hverdag, er det webbaserede

Revolution virker

bedst uden vold

leksikon Wikipedia, som siden sin start i 2001 har været en *not-for-profit* organisation. Alle er velkomne til at bidrage med at skrive artikler, og indholdet er gratis tilgængeligt for alle med internet. De, som grundlagde Wikipedia, var kritiske over for konventionelle leksikoners monopolisering af viden, og det begrænsede antal ”eksperter” som bestemte hvad som var sandhed. I stedet for at bruge energi på at kritisere de konventionelle leksikoner for deres mangler, så bestemte de sig for at skabe et alternativ, de syntes var bedre. Der findes problemer med Wikipedia, når det kommer til troværdighed om indhold som er politisk kontroversielt, men når det handler om eksempelvis naturvidenskab så er Wikipedia næsten lige så korrekt som Encyclopedia Britannica.

Betegnelsen *konstruktiv modstand* kan altså anvendes om vidt forskellige aktiviteter, så længe det handler om at skabe konkrete alternativer som er uafhængige af, og på en eller anden måde er i opposition til, de eksisterende magtstrukturer. Konstruktiv modstand kan antage mange former og involvere alt fra en håndfuld personer til millioner af mennesker, og modstanden kan foregå i det skjulte eller helt offentligt. Det afhænger helt enkelt af hvad sagen handler om. Nogle former for konstruktiv modstand har som mål at inspirere til at ændre måden at leve på, mens andre er kommet så langt at de kan være et reelt alternativ til en ellers dominerende form for magt (som eksemplet Wikipedia). I få og sjældne tilfælde kan de til og med lede til, at en bestående magt kollapse. Selvom konstruktiv modstand er udbredt, så får den begrænset opmærksomhed sammenlignet med modstandsformer, hvor demonstranter

kræver at andre (som eksempelvis regeringer, myndigheder, multinationale selskaber) skal gøre noget. Alle som kæmper med ikkevoldelige midler for en mere fredelig og retfærdig verden, behøver større opmærksomhed på det store potentiale og de fantastiske muligheder der ligger i konstruktiv modstand. Demonstranterne i Chile, Hviderusland, Sudan, Thailand og USA skal ikke afslutte protesterne, men hvis de vil opnå vidtgående og vedvarende forandringer, ville de have nytte af at lægge en stor del kræfter i *konstruktive elementer*.

Det handler om allerede nu at etablere de institutioner og organisationer, man forestiller sig skal styre i fremtiden.

Begrebet *konstruktiv modstand* er inspireret af det som Gandhi kaldte det *konstruktive program*. Gennem det konstruktive program arbejdede Gandhi og andre, som deltog i kampen for Indiens befrielse, med at bekæmpe de problemer som fandtes i Indien, og som ikke kun var forårsaget af den britiske kolonimagt. Gandhi mente, at Indien aldrig ville blive rigtig frit så længe eksempelvis fattigdom, kasteløshed, diskriminering af kvinder og vold mellem hinduer og muslimer fortsatte. Gandhi er først og fremmest kendt som leder af den indiske befrielseskamp fra det britisk kolonistyre, og hans ikkevoldelige linje og kampagner med brug af civil ulydighed har påvirket senere generationers forståelse af, hvordan ikkevoldskamp fungerer. Derimod er der ikke så mange som kender til det konstruktive program, som han selv mente var vigtigere for Indiens befrielse end ikke-samarbejdet og den civile ulydighed.

Et nutidigt eksempel på en bevægelse som i høj grad er lykkedes med at kombinere modstand og konstruktivitet, er de jordløse landarbejdere i Brasilien som har organiseret sig i MST (*Movimento dos Trabalhadores Rurais Sem Terra*). Uden brug af vold besætter jordløse landarbejdere jord, som tilhører store godsejere og skaber et ambitiøst program for alternativ landbrugsudvikling, som en del af deres vision for et "Nyt Brasilien". MST begyndte at organisere sig i 1980'erne, mens Brasilien blev styret af et militærdiktatur. Det er i dag en af de største sociale bevægelser i Latinamerika, med over 1½ million småbønder og landløse jordarbejdere. Ifølge organisationen har MST i dag gennemført over 2500 jordbesættelser, som har tvunget myndighederne til at afgive jord til over 370.000 familier.

Som oftest besætter MST dyrkbar jord som ligger udyrket hen, men nogle gange forvandler de også jord som anvendes til eksportafgrøder til egne marker for madproduktion. Hensigten er altid at tvinge myndigheder til at omfordele land, så den kan anvendes til at dyrke mad til de som sulter. Brasilien har en af verdens mest uretfærdige fordelinger af jord, hvor 3% af befolkningen ejer 2/3 af landets dyrkbare areal. Samtidig ligger store landområder ubrugte hen, mens et stort antal børn lider af fejl- og underernæring. Under jordbesæt-

telserne bor mennesker ofte i plastiktelte i årevis indtil myndighederne eksproprierer og omfordeler jorden. Det første MST gør efter en besættelse er at starte en skole og begynde at dyrke mad. Ofte bliver de med vold jaget væk af politiet eller godsejernes private militser, og et stort antal MST-aktivister er blevet myrdet gennem årene. Alligevel besætter MST jorden igen og starter forfra. Med stor stædighed kræver de retten til jord og forsvarer kollektivt deres nye samfund med ikkevoldelige midler. "Forsvaret" består blandt andet i at skabe medieopmærksomhed og alliancer med advokater, politikere og journalister i storbyerne. Når de har vundet retten til jord, bygger de landsbyer.

Det, som gør MST unik, er at bevægelsen ikke nøjes med at protestere mod den uretfærdige jordfordeling, og kræve at politikere på deres vegne skal omfordele jorden. De tager sagen i egne hænder, her og nu. De dyrker jord så de som sulter kan få mad, de skaber kooperativer, udvikler økologiske dyrkningsmetoder, lokalt demokrati og skoler som er baseret på de "undertryktes pædagogik". Gennem *direkte aktion* skaber de lokalt selvstyre og *et nyt Brasilien*.

På denne måde underminerer de en af verdens mest uretfærdige jordfordelinger, samtidig med at de skaber det nye samfund de ønsker sig.

Andre bevægelser skal naturligvis ikke blindt forsøge at kopiere hvad MST har gjort, men både aktivister, organisatorer og forskere burde udforske og eksperimentere med hvordan de sædvanlige protester kan inkludere konstruktive aspekter. I skrivende stund har hviderussiske aktivister gode chancer for at tvinge præsident Lukasjenko til at gå af, men spørgsmålet er hvem som er klar til at overtage magten? Hvis ikke de som ønsker mere demokrati er godt forberedte på et magtskifte, så er det let for repræsentanter fra den gamle elite at beholde magten, også selv om præsidenten er ny. Allerede inden protesterne starter vil det være en fordel at skabe uafhængige strukturer i den grad det er muligt. Måske gennem aktiviteter som ikke virker truende for det siddende regime, og derfor kan pågå relativt uforstyrret. Det kan handle om at udvikle lokal selvorganisering, foreninger og kooperativer, som uafhængigt af myndighederne kan organisere børnehaver, førstehjælp, butikker, landbrug, studie-cirkler, hjælp til selvhjælp osv. Jo flere af den slags initiativer, som findes i lokalt, regionalt og nationalt, jo stærkere bliver demokratiske strukturer.

Det er muligt at det tager længere tid og kræver hårdere arbejde at bygge noget nyt op end at rive gamle systemer ned. Men måske er det den ekstra tid og besvær værd, hvis resultatet bliver at fungerende alternativer får fodfæste og kan vise vejen frem til en verden, som er mere fredelig, retfærdig og holdbar.

Majken Jul Sørensen er docent i sociologi. Teksten er fra tidsskriftet "Fredsviljen" og til en kommende bog med Stellan Vinthagen og Jørgen Johansen.

Se Majkens originale tekst: [Fred.dk/artikler/Konstruktiv_Ikkevold.pdf](https://fred.dk/artikler/Konstruktiv_Ikkevold.pdf)

CHRISTIAN FRIIS BACH HÆDRET FOR HJÆLP TIL KRIGSRAMTE

AMK har hædret tidligere udviklingsminister Christian Friis Bach med foreningens Fredsrose, for sit initiativ med importvirksomheden Warfair.

Warfair hjælper krigs- og konfliktramte lande til at afsætte varer på det europæiske marked, inklusive finansiering og tjek af producenter i en etisk komité.

– *Meget få handler med varer fra krigs- og konfliktramte lande. Warfair finder de gode produkter, og skaber de nødvendige aftaler til virksomheder i Danmark og i EU. Fredsrosen fra Aldrig Mere Krig er en god opmuntring til at klø på og få det til at lykkes*, sagde Christian Friis Bach, da han modtog prisen.

Han fortalte, at den første sending kaffe fra Yemen hurtigt blev udsolgt, og at sesamfrø fra Somalia er på vej.

Det samme gælder safrankrydderier fra Afghanistan, der sælges gennem Irma, og der vil også blive fundet butikker til en særlig afghansk lakrids.

– *Handlen stopper, når der er krig og konflikt. Befolkningerne bliver arbejdsløse og fattige. Warfairs projekt er at holde handlen ved lige, med en vision om hermed at skabe fred gennem handel. Det syntes vi i Aldrig Mere Krig lyder som et rigtigt godt initiativ, der er værd at støtte*, sagde AMK-formand Tom Vilmer Paamand.

Aldrig Mere Krigs Fredsroser er blevet uddelt i mere end 50 år, og er foreningens mere beskedne version af Nobels fredspris. Denne er også lige blevet uddelt, og gik til FNs fødevarerprogram som en *drivende kraft mod at sult bruges som våben i krig og konflikt*. AMKs Fredsrose ligger hermed godt i tråd med Nobels prisuddeling.

Christian Friis Bach har udover sin ministertid haft høje poster hos Mellemfolkeligt Samvirke og Dansk Flygtningehjælp, samt hos FN og i diverse græsrodsprojekter. Fredsrosen blev overrakt ved Aldrig Mere Krigs årsmøde.

Hør overrækkelsen: flygtningeogfred.dk/hoer-chr-friis-bach

ALDRIG MERE KRIGS FREDSDROSER

Siden 1968 er foreningens Fredsrose blevet uddelt, først i forbindelse med årsmødet og siden af hovedbestyrelsen. Her er en række nyere modtagere fra Fredsrosens mere end 50-årige historie, plus et par gamle:

- 2016: Skuespillerne Anne Marie Helger og Peter Larsen, for *med frefyldte antimilitaristiske ukrudtsbekendelser at gøgle imod krig*.
- 2014: Christian Juhl (MF for EL), for *ihærdigt at opfordre Folketinget til at skifte fra bomber til fredelig konfliktløsning*.
- 2012: Musiker Henrik Goldschmidt for *i årevis at få folk fra ellers stridende lande til at skabe musik sammen i fredeligt sammenspil*.
- 2010: Poul Dahl, tidligere chef for Jægerkorpsset, for *hans ord om at: "Terrorens fundament må stoppes i dialog og ikke med større ildkraft"*.
- 2006: Politikens erhvervsredaktion, for *afsløringen af pensionskassers uetiske investeringer i våbenproduktion*.
- 2004: Tegneren Carsten Graabæks tegneserie "Statsministeren", for *trods terror og modterror at putte lidt omtanke og besindighed ind i alt virvaret*.
- 2003: FredsVagten på Christiansborg, for *hver dag siden den 19. oktober 2001 at markere folkelig modstand mod krig*.
- 2000: Ulla Røder, for *sin aktion mod britiske atomubåde*.
- 1999: Kvinder i Sort", for *at arbejde på tværs af Balkans frontlinjer*.
- 1997: Dagbladet Arbejderen for *det sidste års tids militærkritiske holdning*.
- 1996: Bamse og Kylling, som *repræsentant for de fredelige, gode programmer B&U-afdelingen laver*.
- 1990: Jørgen Estrup (MF for RV), for *i Folketinget og i pressen så kraftigt at tale fredens og nedrustningens sag*.
- 1989: Rådgivende ingeniørfirma Rambøll & Hannemann, for *den enestående holdning ikke at påtage sig militære arbejdsopgaver*.
- 1981: Jan Øberg og Jørgen Dragsdahl, for *sikkerhedspolitiske analyser*.
- 1972: Havnearbejderne i Århus, for *boykot af amerikanske varer i protest mod Vietnamkrigen*.
- 1969: En 12-årig pige, for *hjelpearbejde til det krigsramte Biafra, der inspirerede Folkekirkens Nødhjælp til ny landsindsamling*.
Fredsroserne er givet til mange andre pris- og mindeværdige.

KRIG ER EN TVÆRPOLITISK INDSATS

Af War Resisters League (USA)

De vigtigste fremskridt for retfærdighed og fred kommer fra græsrodderne, ikke fra Det Hvide Hus – det er her vores magt ligger.

Krig er en tværpolitisk indsats i USA.

Normaliseringen af højreradikale kræfter under Trump, og millioner af amerikaneres godkendelse af en åbenlyst racistisk administration bekræfter, at vi har lang vej foran os. Joe Biden og Kamala Harris har en fortid, der viser at vi også har lang vej foran os for at stoppe droneangreb og bekæmpe fængselssystemet (for blot at nævne lidt). Trumpismen blev ikke besejret, den er blot holdt tilbage. Bevægelsen for at afskaffe politimagt har opnået meget, og dette må fortsætte under Biden. Med Biden som præsident behøver vi ikke bekymre os om posthuse, men vi er nødt til at fortsat at bekæmpe *krigen mod terror* og *krigen mod narko*, og yde modstand til *Homeland Security*, *Patriot Act*, islamofobi og ekspansiv overvågning.

At være imod krig er meget mere end at trække os ud af krige: Vi skal kæmpe for migranternes, asylansøgere og flygtninges rettigheder, og presse på for nødhjælp. Vi skal have stoppet våbensalg og omfordelt Pentagons budget til investeringer i boliger, sundhedspleje og miljø. Som radikale antimilitarister er vores arbejde fokuseret på at tage fat på de grundlæggende årsager til krig og militarisme. Vi vil fortsætte vores arbejde for at udrydde alle racistiske, sexistiske og udnyttende systemer. Vores kollektive befrielse afhænger af det.

Warresisters.org/our-next-commander-chief-not-donald-trump

RADIO OM FRED OG FLYGTNINGE

Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon:

Aarhus Fredsfestival: FN's indsats for at forebygge og undgå krig

FN-forbundets Diddi Struve Hansen om FN's 17 verdensmål.

Et buddhistisk syn på atomvåben og borgerforslaget

Den enkelte persons bevidsthed skal vækkes for at befri verden fra terror.

Hvordan arbejder kampagnen FORBYD ATOMVÅBEN?

Hasse Schneidermann om den forøgede fare for at atomvåben bliver anvendt.

Konfliktforsker Ole Wæver om atomvåbens øjeblikkelige farlighed

Hør ham straks ham udrede facts og sammenhænge med egne klare ord!

Fredsforsker Jan Øberg: Vi bør vove at tænke fred!

Vi skal fri af den militaristiske svøbe som hindrer mange andre ønskemål.

Tilmeld dig mail, når der er nyt, og se alt det gamle: FlygtningeogFred.dk

FRA AMKs HOVEDBESTYRELSES BERETNING

Ved formand Tom Vilmer Paamand

Bestyrelsen sad fortsat uændret siden Corona-aflysningen af årsmødet i maj, som et slags forretningsministerium. Det er der ikke retningslinjer for i vedtægterne, men et eller andet måtte HB jo beslutte sig for.

Dette var også med til at bremse for den forslåede proces til ændring af AMKs principprogram, der kun nåede en enkelt vellykket workshop. Atom-mødet før dagens årsmøde er en del af en ny plan, om at afholde fire sådanne halvåbne medlemsmøder/workshops om ”fred” – omhandlende de væsentligste temaer fra arbejdet med fornyelse af principprogrammet. Planen er nu, at AMK afholder et møde mere i 2020 og to mere i 2021. Det sidste sammen med næste årsmøde, kombineret med en workshop om fredshistorie.

AMKs Landskontor er blevet udvidet med et midlertidigt arkiv i et lejet loft- rum, for at få plads til kassevis af ældre materiale fra fredskæmpere. Her ligger et projekt til håbet om et fredsmuseum, om at sikre det historiske.

AMK arbejder fortsat tæt med Fredsministerium, og har overladt de fleste udadvendte meldinger til dette netværk. Under eget navn var fx en henvendelse til det nyvalgte folketing, appel om FN-styrke til Syriens grænse mod Tyrkiet, og en kronik om forskellen på pacifisme og anden krigsmodstand.

Udadvendt er der fortsat god succes med at skrive ”Navnestof” til aviserne ved runde fødselsdage (og begravelser), som udover hyldest til aktivisme benyttes til at sprede fredsbudskaber og foreningens navn.

Hele hovedbestyrelsen var med, da Fredsministerium igen deltog i Folkemødet i 2019 – et godt sted at netværke med fredsvener og al folket. Coronaen lukkede Folkemødet 2020 ned, inklusive en flot planlagt Klima-Påskemarch. Fredsministerium leverede dog et live-streamet oplæg om ”Militæret, Magten og Miljødelæggelserne”, flyttet til et virtuelt Klimamøde. Nordiske konferen- ceplaner på Christiansborg blev flyttet til foråret, om det så lader sig gøre.

AMK er nu formelt partner med ICAN (*Den Internationale Kampagne for Forbud mod Atomvåben*). Vi har i årevis samarbejdet med ICAN, men har nu formaliseret dette. AMK er også igen formelt tilmeldt ENAAT (*Europæisk netværk mod Våbenhandel*), hvor vi tidligere har været meget aktive.

Projektet med at skabe nyt profilmateriale var gået i stå, og bør genstartes. ”Den ny bestyrelse sørger for at der oprettes arbejdsgrupper”, anbefalede sidste årsmøde. Måske skyldes det fortsatte fravær af sådanne, at vi indenfor AMK oftest er for få til at samles bredere – de fleste projekter har i bedste fald een begrænset arbejdskraft bag sig. Hvordan dette ændres, er et spørgsmål for det kommende halvår mm. Men som altid er formanden optimistist!

En del emner er/var omtalt i bladene, og er ikke med i dette udpluk.

AMK FIK AFHOLDT SIT ÅRSMØDE!

I en periode mellem alle Corona-restriktionerne var det muligt at mødes. Det skete den 10. oktober i København, og trods et par forsigtige afbud blev alle valg mm gennemført, så foreningen nu er tilbage på plads i standardvedtægterne. Hovedbestyrelsens beretning og regnskab blev fremlagt, og fik ros fra de fremmødte. Arne Hansen og Hasse Schneidermann var på valg, begge ønskede og fik genvalg. Det samme gjaldt vore flittige supplementanter samt revisorer. Valg og vedtagelser gælder dog kun kort, frem til det næste ordinære årsmøde i april-maj (forhåbentlig). Planen blev at kombinere næste årsmøde med et offentligt fredsmøde i Aalborg i maj 2021. ☒

STØTTE FRA ANTI-TORTURFOND TIL TRIBUNALET'S ARKIV

AMK har modtaget et pænt pengebeløb fra Anti-Tortur Støttefonden, til støtte for arbejdet med Tribunallets arkiv. Da *Tribunalforeningen til Undersøgelse af Danmarks krige i Irak og Afghanistan* lukkede, overtog AMK nemlig dets indsamlede materiale om Danmarks krige – samt forpligtigelsen til at holde dokumentindsamlingen tilgængelig og søgbar på nettet, så den kan udnyttes til fortsat offentlig kritik af krigenes lovlighed.

Blandt arkivets emner er blandt andet tidslinjer for Danmarks krige med links, samt folkeret, tortur og jura i undtagelsestilstand. Dokumentation fra de danske tortursager er løbende opdateret med retsakter fra de sidste års Irak-retssager – hvilket naturligvis i særlig grad interesserede antitorturfonden. Bevillingen gør det nemmere at opfylde arkivets formål, og det siger Aldrig Mere Krig så mange tak for!

Tribunalets arkiv kan findes på Tribunal.fred.dk

SMART MÅDE TIL FAST KONTINGENTBETALING

En fast årlig overførsel fra egen bankkonto til AMKs konto gør det nemt at få betalt. Bed om betaling pr. marts 2021 – du kan bestille det allerede nu. Det kan gøres med selvbetjening i din netbank, eller få din bank til at hjælpe. Mange banker tager ikke gebyr for faste overførsler.

Skriv til banken, at ”Fra min bankkonto [reg.nr: og konto nr] bedes overført [xxx kr] til Aldrig Mere Krigs konto i Arbejdernes Landsbank Reg. 5396 Konto. 0000309139 en gang årligt pr. marts 2021”. I *tekst til modtager* anføres *fornavn og efternavn*. Og gerne *medlemsnummer*, tak!

I papirblade er *medlemsnummer* angivet ved din adresse på bagsiden. Får du nyhedsbrev på e-mail, kan du spørge om nummeret hos Landskontoret.

Bemærk at artiklerne i PDF-udgaven ofte indeholder aktive blå links til flere oplysninger. Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Kortere tekster uden afsender er skrevet af redaktøren. Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og med udenlandske tekster oversat.

Redaktionen gør opmærksom på, at henvisninger og artikler i bladet, inklusive redaktørens egne, kan have indhold der ikke udtrykker foreningen Aldrig Mere Krigs holdninger.

Giv gerne bladet videre. Genbrug af teksterne helst efter aftale og med kildeangivelse.

Kontakt Landskontoret:

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: 9737 3163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Besøg vores websteder:
www.AldrigMereKrig.dk
[Facebook.com/aldrigmerekrig](https://www.facebook.com/aldrigmerekrig)

Regnskabsfører (kasserer):

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: 2062 3163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk
Bank: Arbejdernes Landsbank
Reg. 5396 Konto. 0309139
Giro: 71 [Medlemsnr] 80237278
MobilePay: 128443 [Mærk med medlemsnr]

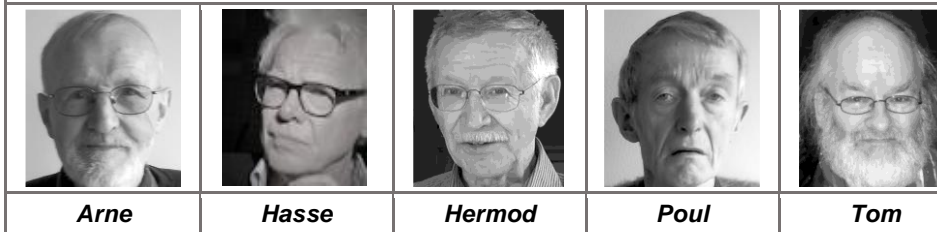
Hovedbestyrelse:

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn	Tlf.: 9842 5542
Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk	Flygtningeogfred.dk
Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønde	Tlf.: 2333 4460
Mail: hasse@aldrigmerekrig.dk	Fredsministerium.dk
Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm	Tlf.: 9737 3163
Mobil: 2062 3163. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk	
Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg	Tlf.: 8683 6690
Mobil: 4045 0847. Mail: mailto:poul@aldrigmerekrig.dk	PAXmusik.dk
Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård	Tlf.: 5051 0328
Mail: tom@aldrigmerekrig.dk	FRED.dk

Suppleanter:

Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø	Tlf.: 6076 9167
Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk	GrandmothersDanmark.dk
Gustav Sieg Sørensen, Tårnvej 56, 7752 Snedsted	Tlf.: 5172 4673
Mail: gustav@aldrigmerekrig.dk	

Aldrig Mere Krigs bestyrelse

Arne

Hasse

Hermod

Poul

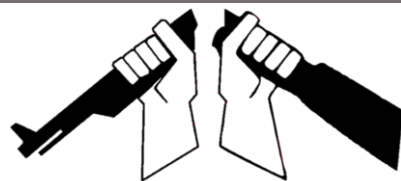
Tom

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvvej 4, 6880 Tarm

Bliv medlem af AMK

Støt freden – Knæk et gevær med os
Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig.
Vi har brug for at blive flere.

Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold. Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.

_ Oplysning om Aldrig Mere Krig
Inkluderet i medlemskab er emblem og et Aldrig Mere Krig-flag

Enkeltperson	Kr. 225
Par	Kr. 300
Student mm.	Kr. 150
Pensionist	Kr. 150
Civil værnepligt	Kr. 150

Navn

Adresse

Tlf.

E-mail

At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.
- derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager.
- det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.

Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden
Konflikter bør altid løses med fredelige midler
Læs principprogram og vedtægter:

AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – se også [Facebook.com/aldrigmerekrig](https://www.facebook.com/aldrigmerekrig)